

– der kunne jo være nogle, som ikke havde oplevet det på egen krop eller læser aviser eller på anden måde lever ude i virkelige samfund, hvor man ser det – at sige, at den faktiske ledighed er steget med 17 pct. det sidste år, og at det gennemsnitlige antal ledige er steget fra 147.900 til 173.300 marts i år.

Når vi korrigerer for de sæsonudsving, der selvfølgelig er, så er tendensen klar: Ledigheden stiger, og det kan finansministeren ikke tale sig ud af. Jeg håber, at finansministeren vil være så fair at indrømme det nu.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Så må jeg lige starte med hr. Nicolai Wammen og det første med kommuner og antal ansatte. Altså sagen er den, at der er afsat flere penge til løn i kommuner og amter i 2002 end i 2001. Der er afsat flere penge til løn i kommuner og amter i 2003 end i 2002. Man kan altså numerisk ansætte flere på fuld tid i 2003, end man kunne i 2002. Sådan er det.

Hvordan kommunerne vælger at bruge den lønsum er noget, kommunerne afgør løbende i løbet af et år. Hvordan de fordeler den over året, bestemmer de selv. Hvor mange personer, der deler en årsstilling, om det er deltid, eller hvad det er, bestemmer de selv. Men der er flere penge til rådighed. Derfor nedskærer man altså ikke på lønområdet, som er det, der skal finansiere antal ansatte i amter og kommuner.

Med hensyn til Enhedslisten og det, der er sagt om nedskæringer og demografi, er det sådan, at der i alt er en realvækst i det, der er lagt frem, på ca. 14 mia. kr. til forbrug, altså et yderligere forbrug for 14 mia. frem til 2010. Hvis vi korrigerer for den ændrede demografi, altså det, at der bliver flere ældre, at der er udgiftsområder, der nødvendigvis stiger, så fratages der ca. 6,5 mia. kr., og det vil sige, at der er 7,5 mia. kr. tilbage til realvækst frem mod 2010 efter korrektion. Det er godt 1 mia. kr. mere om året til realvækst.

Kl. 15.30

Der er altså ikke tale om, at man på noget tidspunkt egentlig skærer ned. Og derfor skal man være meget varsom, når man taler om, hvad det vil sige, at man skærer ned i amter og kommuner: Er det på et budget, der er lagt meget højt i et budgetforslag, eller er det målt i forhold til forbruget sidste år? For vi kommer til at opleve et stadig større forbrug, altså det, der hedder realvækst, og så er man alt andet lige i

stand til at give en bedre service år for år til danskerne.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Da finansministeren jo ikke har villet svare, må jeg bare konstatere, at det åbenbart er regeringens politik med »Fire i arbejde«, at virksomhederne skal have endnu lettere end i dag ved at fyre folk, som er ansat på normal løn, og i stedet få dem som tvangsaktiverede på kontanthjælp.

Det betyder sammen med alle de nedskæringer, som man samtidig laver over for folks indkomst, at de, der har det sværest her i samfundet, får det endnu sværere, og at de, der i dag er så heldige at have et arbejde, kan risikere, at de også skal have dårligere vilkår.

Alt i alt, når man ser det sammen med alle de mange andre nedskæringer, regeringen har foretaget, er det ikke nogen overraskelse for nogen, at arbejdsløsheden stiger. Og vi kan forvente, at den vil stige yderligere med den politik, som regeringen er i gang med. Det ville være godt, hvis regeringen i det mindste åbent ville erkende over for vælgerne, at det, man er i gang med, er at skære ned, så der bliver flere arbejdsløse, der bliver dårligere velfærd, og den enkelte får mindre at leve for.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Vi kan i tråd med det også Venstres ordfører sagde høre fra ministeren, at man ikke ønsker fra regeringens side at skabe en øget beskæftigelse. Man har satset på via forliget »Fire i arbejde« at nedbringe de sociale ydelser, sådan at en øget arbejdsløshed ikke kommer til at koste så forfærdelig meget mere, fordi man har skåret på ydelserne. Man har ikke ønsket at lave en øget beskæftigelsesindsats.

Så vil jeg bare oplyse ministeren om, at det f.eks. i Københavns Amt er sådan, at de har været tvunget til meget blodige nedskæringer. Det er sådan, at et øget antal unge mennesker på gymnasierne skal finansieres inden for den bestående ramme. Selv om antallet af unge er voldsomt stigende, har man ikke mulighed for at sætte et tilsvarende større beløb af. Det betyder øgede klassekvotienter, og det er forringelser på gymnasierne. Man har desuden måttet fejre handicapåret ved at lave dramatiske forringelser på handicapområdet.

Det samme gælder for en lang række kommuner landet over, hvor man har været tvunget